

Ymmärrätkö?

Minä en aina. Ainakaan silloin kun artikkelissa puhutaan monimutkaisilla hieroglyfeillä tarkoittaen ihan tavallisia asioita. Tai ei ne aina ihan tavallisia asioita ole... Eräänä päivänä silmiini osui Suomen Kuvalehdessä tällainen lause: "Minkä tahansa Calderónin-Zygmundin operaattorin normi painotetulla L^2 -avaruudella riippuu korkeintaan lineaarisesti kyseisen painofunktion Muckenhouptin A^2 -normista."

Hakumarret aivoissani etsivät kiihkeästi yhtymäkohtaa normaaliin elämään. Onko kyseessä veneilyyn tai navigointiin liittyvä uusi aluevaltaus? Tai puhelinoperaattorin uusi hinnoittelumekanismi, josta ei muutenkaan saa mitään tolkkua? Vaiko kenties valtion budjettiin liittyvä säästökaava, jolla kunnat laitetaan toteuttamaan joku uusi palvelu? En ymmärrä.

Aikani pohdittuani en tullut hullua hurskaammaksi, joten jätin asian käsittelyn vähemmälle ja päätin keskittyä tulevan kevään veneenkunnostussuunnitelmiin (hauska sana - 28 kirjainta - ei ihme, että jossain päin maailmaa meitä pidetään vähän erikoisina). Itse asia jäi kuitenkin vaivaamaan sen verran, että aloin etsiä lisää vastaavallaisia "hieroglyfikonstruktioita" ihan tavallisista lehdistä. Ja löytyihän niitä.

Yhdysvaltain armeijan rahoittaman tutkimuksen tuloksia esiteltiin lehdistössä "aikareikänä johon voi piilottaa tapahtumia". Valonsäteitä hidastamalla ja nopeuttamalla saadaan aikaan "aikatasku", jota ei ole olemassa. Siis mitä? Menneisyyttähan monet hallitukset ovat osanneet muuttaa mutta että nykyisyyttä? Kyllä ne vakavissaan tuntuivat olevan. En ymmärrä.

Eräässä toisessa jutussa todettiin, että "SOPA-lain edeltävistä Acta-neuvotteluista on vaarassa tulla keppihevonen, jolla ratsastetaan kansalaisten perusoikeudet kumoon viihdeteollisuuden hyödyksi". Siis hevosistako ne puhuvat vai mistä? En ymmärrä.

Yhteistä näille kaikille lienee se, että kirjoittaja ei joko itse ymmärrä esittämänsä asiaa tai ei ymmärrä, että lukija ei ymmärrä. Tai sitten molemmat eli kumpikaan ei ymmärrä. Se ei koskaan ole estänyt jutun julkaisemista.

Esitystaidon kurseilla opetetaan usein muotoilemaan asiat selkeiksi kokonaisuuksiksi ja käyttämään yksinkertaista kieltä asioiden esittämisessä. Selkouutiset, ollaan niistä mitä mieltä tahansa, toimivat hyvänä sparraajana selkeiden esitysten suunnittelemisessa. On selvää, että asia menee sitä paremmin perille mitä vähemmän sen lukemiseen ja ymmärtämiseen tarvitsee käyttää ylimääräistä energiaa. "Tässä on Matti. Matti on poika. Matti harrastaa veneilyä." Selvää kuin vesi.

Elämämme on täynnä kirjoituksia, joiden ymmärtämiseen vaaditaan suhteellisen paljon ajattelutyötä. Jokainen, joka on lukenut Suomen Laki -nimistä kirjaa, on varmaan samaa mieltä. On tietysti totta, että joidenkin asioiden tarkkaan määrittelyyn on käytettävä yhdeksää sisäkkäistä sivulausetta mutta jotenkin on sellainen kutina, että useimmissa tapauksissa pienellä paneutumisella asia olisi saatu selkeämmäksi.

Tämä selkeys lienee oleellista erityisesti silloin kun käsitellään elintärkeitä ohjeita kuten liikennesäännöt tai veneilyn väistämissäännöt. Mitä enemmän tulkinnanvaraa sitä enemmän turhia onnettomuuksia tai läheltä piti -tilanteita. Moottoriveneiden kohtaamissäännöt ovat melko selkeitä mutta purjeveneiden kohdatessa tarvitaankin jo korkeampaa matematiikkaa. Saati sitten, jos kyse on kilpailusta. Silloin on tiedettävä mm. mikä on peitto (vinkki: se ei ole se mitä pidetään sängyssä).

Hyvää kevään odotusta.

Harri Sane

Kuva Antti Tassberg